Expertpanel - Lidewijde Paris: Een labyrint van waarheid en bedrog

17-03-2011 09:03

Ik neem althans aan dat ze weten dat het woord 'hashtags' moet zijn. Het kan ook betekenen dat die column niet werd gelezen, anders zou iemand mij op mijn fout hebben gewezen. Toch? Of weten die lezers het ook niet? Of vinden ze me toch al een lost case? Hoe het ook zij, ik ben een paar weken verder met 310 followers.

De eerste honderd waren makkelijk, daarna ging het langzamer. Je raakt ook weer followers kwijt. Vooral het buitenland haakt snel af. Het begint langzaam wat op te leveren. Lezers voor onze nieuwe boeken. Quotes voor op onze site en een zelfs voor op een boek. We hebben een paar buitenlandse boeken aangeboden gekregen. Het contact met bepaalde boekhandelaren is directer en spontaner. Sommigen kende ik al maar sprak ik niet vaak. Het is zaak dat je leest wat iedereen schrijft en veel reageert. Reageren, ideeën aandragen, dingen sturen, vragen of ze iets willen lezen: constant. Het is moeilijk om retweetable tweets te schrijven. Dat geheim heb ik nog niet ontdekt. Ik ben verbaasd dat sommige bedrijven mensen in dienst nemen om te twitteren. Je moet goed op de hoogte zijn en authentiek kunnen reageren.

Dat lijkt mij moeilijk om uit te besteden. De aardbeving kwam toen ik aan het evalueren was: doorgaan of niet. Ik was in Parijs en kocht The Sunday Times met had een interessant artikel over Al Jazeera. De grootste kritiek op de zender is dat ze niet alleen het nieuws weergeven maar er ook een rol in spelen. Deels door niet geverifieerde youtube filmpjes en tweets als nieuws door te geven. En uiteraard is er kritiek op hun oostelijk perspectief. Alsof we van een Arabische zender een westers perspectief moeten verwachten. Wat betreft het eerste punt: DWDD toont ook al die filmpjes en iedereen thuis kan buiten de media om zijn eigen beeld bijeen schrapen. Nieuws en ons beeld van de wereld zullen nooit meer alleen door de media worden bepaald. Met mijn nieuwe hashtag-kennis zocht ik op Fukishima. Veel onzin of tweets met slechts een URL. Al dat doorklikken kost me te veel tijd. Veel tweets in Japans, hammer. Maar in no time ga je over de hele wereld.

Uiteindelijk kwam ik bij een trieste tweet: bibliotheekmedewerkers die de chaos in hun bibliotheek fotografeerden http://togetter.com/li/110567. Hoe kom je op zo'n idee, vroeg ik mij af? Hoe vinden die mensen elkaar in hun boekenleed. Het is een schitterende inkijk die de gewone media je niet zouden geven. Wat waarheid is en bedrog: dat maakt hierbij niet uit. Door de nieuwe media is er een groot labyrint ontstaan. Je kunt erin verdwalen, maar er gaat ook een enorme energie van uit. Je voelt dat je enorm verbonden bent en dat je er een - kleine - rol in kunt spelen. Het zal een illusie zijn. Maar het is een illusie waarop ik niet had gerekend toen ik aan mijn twitterij begon. Ik denk verder.

David Huijzer